

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce **M. C.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 6. 2009, číslo x, **o částečný invalidní důchod**

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 6. 2009, kterým mu byla zamítnuta jeho žádost o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 43 zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku ze dne 9. 6. 2009 není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 20 %. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasil, neboť jeho zdravotní stav odpovídá částečné invaliditě a byl nedostatečně zjištěn. Žalobce uváděl zdravotní postižení, kterými trpí, a kvůli nimž přerušil svou živnost. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí žalované.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násled. soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 26. 6. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku dne 9. 6. 2009 při lékařské prohlídce míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce hodnotil podle přílohy č. 2

vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění kapitoly XI, oddílu A, položky 4, písmene a) 20% a vyslovil, že žalobce není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., není ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 22. 12. 2009 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise prostudovala kompletní zdravotní dokumentaci ošetřujícího praktického lékaře MUDr. M. K. a zdravotní dokumentaci doloženou ve spisové dokumentaci. Posudková komise došla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je postižení levé ledviny chronickou pyelonefritidou vlevo, kalkulózou a hydronefrózou s významným postižením funkce levé ledviny, při dobré funkci pravé ledviny, t.č. bez laboratorních a klinických známek ledvinné nedostatečnosti. Dle komise, přestože nejde o úplný výpad funkce levé ledviny, jde o takový pokles funkce jedné ledviny, že při posudkovém hodnocení srovnání s položkou 5, kapitoly XI, oddílu A a použití této položky považuje za přiměřenější dokladované zdravotní poruše, než použití položky 4, písm. a) i když dle komise ani to není chybou. Dle komise nejsou splněna klinická kritéria pro hodnocení dle položky 4, písm. b) – c) či položky 6, písm. a) - c). Komise při posouzení také zohlednila další chorobné stavy žalobce. Pokles schopnosti tedy komise hodnotila srovnáním dle kapitoly XI, oddílu A, položky 5 přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. v platném znění 20%. U žalobce se dle komise nejedná o zdravotní postižení uvedené v příloze č. 3. a 4. k vyhlášce č. 284/1995 Sb. v platném znění.

Na základě námitek, uvedených žalobcem při ústním jednání, byl posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Plzni dne 22. 4. 2010 vypracován srovnávací posudek. Komise hodnotila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce dle kapitoly XI, oddílu A, položky 5 přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění 20%. Komise se ztotožnila s posudkovým hodnocením posudkové komise v Ostravě vzhledem k tomu, že se jedná téměř o výpad funkce jedné ledviny při dobré funkci ledviny druhé a stejně jako tato komise však nevyloučila možnost hodnocení podle položky 4 písm. a) téhož oddílu, jako lehké funkční postižení ledvin, jak bylo hodnoceno prvoinstančně. Dle ustanovení § 6 odst. 4 téže vyhlášky komise pro další funkčně méně významná zdravotní postižení zvýšila stanovené procento ještě o 5%. Nároky povolání v tomto zvýšení komise nezohlednila, protože žalobce je schopen dle komise svou kvalifikací a pracovní zkušeností a znalostí v pracovním zařazení i při dodržení zdravotních omezení využít, je schopen i rekvalifikace dle konkrétní nabídky příslušného úřadu práce. Celkovou míru poklesu tedy komise stanovila 25%. Zjištěný zdravotní stav dle komise neodpovídá položce 6 téhož oddílu ani položce 4 písm. b) a c) téhož oddílu, protože se nejedná o výpad funkce jedné ledviny s funkčním omezením ledviny druhé, ani o renální postižení středně těžkého či těžkého stupně. Na závěr komise dodala, že pokud by hodnotila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu některé z dalších onemocnění žalobce, bylo by hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nižší.

K nařízenému ústnímu jednání se žalobce dostavil, s posudky komisí nesouhlasil a uváděl, že je jeho zdravotní stav neměnný, spíše se zhoršuje.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 26. 6. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku, z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 22. 12. 2009 a ze srovnávacího posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Plzni ze dne 22. 4. 2010.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%. Dle odstavce druhého citovaného ustanovení je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o částečný invalidní důchod, podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 22. 12. 2009 a srovnávacího posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Plzni ze dne 22. 4. 2010. Tyto posudky podaly posudkové komise v řádném složení, stanoveném

vyhláškou č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem posudkové komise byl též lékař – internista. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházely posudkové komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určily jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedly v diagnostickém souhrnu. Dospěly k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je dle obou komisí postižení levé ledviny chronickou pyelonefritidou vlevo, kalkulózou a hydronefrózou s významným postižením funkce levé ledviny, při dobré funkci pravé ledviny, t.č. bez laboratorních a klinických známek ledvinné nedostatečnosti. Za tohoto stavu považuje soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitoly XI, oddílu A, položky 5. Tato položka je určena pro ztrátu nebo výpad funkce jedné ledviny při dobré funkci druhé ledviny. Uvedená položka udává možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti 20% a posudková komise v Plzni dle ustanovení § 6 odst. 4 téže vyhlášky pro další funkčně méně významná zdravotní postižení zvýšila stanovené procento ještě o 5% na celkových 25%. Komise nehodnotila dle položky 6 téhož oddílu ani položky 4 písm. b) a c) téhož oddílu, protože se nejedná o výpad funkce jedné ledviny s funkčním omezením ledviny druhé, ani o renální postižení středně těžkého či těžkého stupně. Komise v Plzni se ztotožnila s posudkovým hodnocením posudkové komise v Ostravě kdy uvedla, že se jedná prakticky téměř o výpad funkce jedné ledviny při dobré funkci ledviny druhé a stejně jako tato komise nevyloučila možnost hodnocení podle položky 4 písm. a) téhož oddílu, jako lehké funkční postižení ledvin, jak bylo hodnoceno posudkovým lékařem OSSZ.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek zejména posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Plzni za úplný, odborný a přesvědčivý. Obě posudkové komise v posudcích uvedly, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobce vycházely, jaká zjištění z nich učinily a jak je hodnotily. Posudkové komise také stanovily pracovní omezení, která žalobce má a uvedly okruh zaměstnání, která žalobce při dodržení stanovených pracovních omezení je schopen vykonávat, přičemž PK MPSV ČR v Plzni zvýšila míru poklesu pracovního potenciálu s ohledem na další zdravotní postižení.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 25% je nižší, než 33% a u žalobce se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Žalobce tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňoval podmínky částečné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 44 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Žalobce v průběhu řízení uvedl řadu obtíží, které mu jeho špatný zdravotní stav přináší. K tomuto soud uvádí, že pokud se jedná o subjektivní vnímání zdravotních obtíží, soudy rozhodující ve správním soudnictví již judikovaly (viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 1. 2006, č. j. 20Cad 28/2005 – 22), že se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, nikoliv ze subjektivních pocitů a stesků žalobce. Pakliže u žalobce v současné době dochází ke zhoršování zdravotního stavu, jak uvádí, soud konstatuje, že je při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vázán skutkovým a právní stavem, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, datem vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tedy datem 26. 6. 2009 (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Pokud se tedy zdravotní stav žalobce zhoršil po datu vydání napadeného rozhodnutí, nic mu nebrání, aby znovu podal žádost o přiznání dávky důchodového pojištění, kterou doloží novými lékařskými zprávami.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního, § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 6.9.2010

Za správnost vyhotovení:
Věra Šustrová

**JUDr. Miroslava Ježoviczová, v.r.
samosoudkyně**